

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2012. július 3. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Veszprémi Törvényszék 2012. március 21. napján kihirdetett 1.B.584/2011/20. számú ítéletét **megváltoztatja**, az eljárás során lefoglalt Bny.175/2011. számon nyilvántartott, a 2. tételes szám alatt kezelt 1 (egy) db fadarab elkobzására vonatkozó rendelkezést mellőzi, annak a lefoglalás megszüntetésével történő megsemmisítését rendeli el.

A törvényszék által történt beszámítás ideje helyesen: 2011. február 16-tól 18-ig őrizetben, illetőleg 2011. február 19-től az elsőfokú ítélet meghozataláig eltelt idő.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítéltábla a börtönbüntetésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban 21.781 (huszonegyezer-hétszáznyolcvanegy) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Veszprémi Törvényszék a 2012. március 21. napján kelt 1.B.584/2011/20. számú ítéletében vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében (Btk. 170.§ (1) és (6) bekezdés I. fordulat) és ezért 3 év börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A törvényszék beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, rendelkezett az eljárás során lefoglalt dolgok sorsáról és kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az ítélet ellen a vádlott és védője a kihirdetést követően a nyilatkozattételre fenntartott 3 napi gondolkodási időn belül fellebbezést jelentett be enyhítés érdekében, a büntetés fele részének felfüggesztése céljából.

Fellebbezésének írásbeli indokolásában ezt annyiban pontosította, hogy az elsőfokú bíróság az enyhítő körülmények között értékelte, de nem kellő mértékben vádlott nyugdíjkorhatárhoz közeli életkorát, büntetlen előéletét, azt, hogy a törvénnyel jelen eljárás tárgyát képező cselekmény elkövetéséig összeütközésben nem volt, beismerése teljes körű volt és a bűncselekmény elkövetését őszintén megbánta a sértettől bocsánatot kért, aki ezt elfogadta és kijelentette, hogy nem haragszik rá. A védelem hivatkozott továbbá arra, hogy az elsőfokú ítélet kihirdetését követően a vádlott egészségügyi állapota megromlott, valamint a sértett és a vádlott között gyakoriak voltak a veszekedések és azokat nem egy esetben a sértett kezdeményezte. Álláspontja szerint az ügy összes körülményeit figyelembe véve a különös méltánylást érdemlő körülmények megállapíthatóak lettek volna, így ez alapján a vádlottal szemben enyhébb büntetést alkalmazhatott volna a bíróság. Véleménye szerint lehetőség van a Btk. 47.§ (3) bekezdésének az alkalmazása, amelynek értelmében a vádlott a kiszabott büntetés fele időtartamának letöltését követően feltételes szabadságra bocsátható lenne.

Az első fokon eljáró ügyész tudomásul vette az ítéletet, míg a fellebbviteli főügyészség a Bf.220/2011/3-I. számú átiratában a szakértői vélemény kiegészítését indítványozta, mivel álláspontja szerint a szakértő a maradandó fogyatékoság és a súlyos egészségromlás kérdésében nem nyilatkozott egyértelműen. A tényállás és a jogi indokolás kisebb módosítását, a súlyosító körülmények kiegészítését, az 1 db fadarab elkobzására vonatkozó rendelkezés megváltoztatását követően, az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A nyilvános ülésen a védő az írásban előterjesztett fellebbezését változatlan formában fenntartotta és indítványozta védencével szemben rövidebb tartamú szabadságvesztés kiszabását, továbbá azt, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a büntetés fele részének kitöltése után a vádlott feltételesen szabadlábra bocsátható.

A fellebbviteli főügyészség képviselője a nyilvános ülésen ugyancsak fenntartotta az átiratában foglaltakat. Rámutatott arra, hogy az orvosszakértői véleményre tekintettel a tényállás kiegészítése nem indokolt. Az átiratában foglaltak pontosításával az elsőfokú bíróság döntésének a helybenhagyását indítványozta.

A vádlott csatlakozott a védője által elmondottakhoz. Előadta, hogy nagyon megbánta a bűncselekmény elkövetését, többek között egészségügyi állapotára tekintettel szeretne hamarabb szabadlábra kerülni. Kifejtette, hogy élettársával nagyon jó viszonyban vannak, a lefoglalt fadarabra pedig nem tart igényt.

A Győri Ítéltábla a Be. 353.§ (1) bekezdése alapján -az ügyészi indítványnak megfelelően - bizonyítást rendelt el, melynek keretében a szakértőt véleményének kiegészítésére hívta fel, annak megállapítása érdekében, hogy a keményburok alatt és az állományvérzés következményeként kialakult-e **M.M.** sértettnél olyan állapot, amely súlyos egészségromlásként értékelhető. A szakértő véleményében előadta, hogy a rendelkezésre álló orvosi dokumentumok és az orvosszakértői vizsgálat lelete alapján egyértelműen és kétséget kizáróan nem bizonyítható olyan állapot, betegség kialakulása, vagy a meglévő

természetes eredetű alapbetegség (keringési eredetű agyvelőbántalom) rosszabbodása, amely biztosan a 2011. február 16-i esemény során elszenvedett koponyaűri sérülés következményeként alakult ki, rosszabbodott és maradandó fogyatékkossággént, vagy súlyos egészségromlásként lehetne értékelni.

Az ítélet tábla a védelmi fellebbezéseket alaptalannak, míg az ügyészi átiratban foglaltakat részben alaposnak találta.

A másodfokú bíróság a Veszprémi Törvényszék ítéletét a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján felülbírált, melynek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság olyan eljárási szabályt nem sértett, amely döntésének a hatályon kívül helyezéséhez vezethetne, illetőleg annak felülbírálatát akadályozná.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a törvényszék a bizonyítékok felsorolása és értékelése során a jogszabályban előírt kötelezettségének eleget tett. Ennek keretében értékelte a vádlott vallomását, mely több esetben is módosításra került, azonban védekezését a rendelkezésre álló bizonyítékok cáfolták, így többek között a vádlott által állított megelőző sértetti vasalós támadás hiányát támasztja alá a vasalónak a feltalálási helye, amely nem egyeztethető össze a vádlott által előadottakkal. A bíróságnak a tényállás megállapításakor nem állt rendelkezésre a sértett vallomása, mivel a tárgyalási szakban élt a mentességi jogával, azonban a kihallgatott tanúk egyértelműen alátámasztják a tényállásban foglaltakat. Az elsőfokú bíróság értékelte a szakértői véleményeket is, melynek alapján megállapítható, hogy a fejrégióban összesen legalább négy elkülönülő erőbehatás érte a sértettet.

Az ítélet tábla az ügyészi átiratnak megfelelően az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást pontosította azzal, hogy amikor a sértett a bántalmazás közben egy alkalommal a tőle jobbra álló vádlottra nézett, a vádlott a léccel közepesnél nagyobb erővel a jobb arcfelén is megütötte, továbbá, hogy a sértett a bántalmazás következtében az állcsúcs vetületében is vérbeszűrődésben megnyilvánuló zúzódásos sérüléseket is szenvedett.

Az így pontosított tényállás teljes mértékben megalapozott és a felülbírálat alapját képezte.

A megállapított tényállásból a törvényszék okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, a bűncselekmény minősítése és jogi indokolása is törvényes.

A bíróság a büntetés kiszabása során a bűnösségi körülményeket feltárta, foglalkozott a büntetés mértékének a meghatározása során a cselekmény tárgyi oldalával, illetőleg a személyi oldalával is. Ennek keretében az enyhítő és súlyosító körülményeket is felsorolta. Az általa alkalmazott joghátrány a bűncselekmény elkövetése idején hatályos törvény rendelkezéseit figyelembe véve méltányos, messzemenően figyelembe vette a vádlott személyi körülményeit, a törvényben előírt büntetési céloknak a megvalósulását enyhébb büntetés alkalmazása nem szolgálná. Mivel az elsőfokú bíróság az enyhítő körülményeket már értékelte a büntetés kiszabása során, az ítélet táblának további olyan különös méltányolást érdemlő körülményt nem sikerült feltárnia, amely lehetővé tenné azt, hogy a vádlott büntetése fele részének letöltése után feltételesen szabadságra bocsátható legyen.

Az ítélet tábla a Veszprémi Törvényszéknek a Bny.175/2011. számon nyilvántartott 1 db fadarab elkobzására vonatkozó rendelkezését mellőzte. Mivel kétséget kizáróan nem lehet megállapítani azt, hogy a bűncselekményt ezzel az eszközzel követték el, ezért annak lefoglalását az ítélet tábla a Be. 155.§ (1) bekezdése alapján megszüntette és a (8) bekezdés értelmében megsemmisítését rendelte el.

Az ítélet tábla pontosította továbbá a törvényszék előzetes fogvatartás időtartamának beszámítására vonatkozó a rendelkezését, továbbá a Btk. 99.§ (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a másodfokú határozat meghozataláig az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámította, valamint a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A fentiekben kifejtettekre figyelemmel a Győri Ítélet tábla a Veszprémi Törvényszék sérelmezett 1.B.584/2011/20. számú határozatát a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően megváltoztatta, egyebekben a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2012. július 3. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

Dr.Takácsné dr.Helyes Klára sk.
a tanács tagja

Záradék:

Ez az ítélet, valamint a Veszprémi Törvényszék 2012. március 21. napján kelt 1.B.584/2011/20. számú ítéletének meg nem változtatott része 2012. július 3. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2012. július 3. napján

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül

kiadó